

SCANDINAVIAN CW ACTIVITY GROUP

To Support and Encourage Amateur Radio CW

NEWSLETTER

No. 145 Since the start in december 1974 - **SUMMER 2011**

Foto: SM6CSB

SCAG

SCANDINAVIAN CW ACTIVITY GROUP

... www.scag.se • scag@scag.se ...

STYRELSE

Ordförande SM6CTQ Kjell
Vice Ordf SM00Y Lars
Sekreterare SM1TDE Eric
Kassör SM5CCE
Kjell Edvardsson
Ekla 7,
SE-611 99 TYSTBERGA
sm5cce@ssa.se
Sektionsledare SM SM1TDE

FUNKTIONÄRER

Redaktör NL SM5KRI
Diplom manager OZ5RM
EUCW contact mgr SM5KRI
SKD manager SM00Y
QRP manager SM5GRD
SCAG webbplats SM00Y
Valberedning SM5XGJ
SM6DBZ
Revisor SM5KRI
Revisor suppl SM5COP

SEKRETARIAT

SM1TDE Eric Wennström
Licksarve,
SE-622 65 GOTLANDS TOFTA
e-mail: sm1tde@fro.se

NL REDAKTION & DISTRIBUTION

SM5KRI Krister Eriksson
Ringduvegatan 23
SE-724 70 VÄSTERÅS
e-post: sm5kri@gmail.com

TRYCKERI:

Kontorstryck, Västerås Stad 2012

NL 145 Innehållsförteckning

3. Ledaren
4. In Memoriam - SM5TK
6. Nyttan och glädje ..
8. Nycklar med en historia
14. Mina telegrafafinycklar
20. Summary in english

SCAG NewsLetter Utgivningsplan 2012

Nr	Stoppdatum	postas
146	AUT 2012-08-27	v 38
147	WIN 2012-11-19	v 50

Adressändring?

Meddelas till kassören.

Change of address?

Please inform the treasurer.

Medlemsavgift:

Sverige 100 kr -inbetalas på SCAG
plusgiro: 83 61 33-9

Membership fee:

Europe incl Norway: EUR 15

IBAN:

SE36 9500 0099 6042 0836 1339

BIC: NDEASESS

Outside Europe: USD 20

(Can be sent by cash in a letter to
the treasurer SM5CCE)

Ledaren

Årsmötet genomfördes i samband med loppisen i Eskilstuna. Där bestämdes också att nästa årsmöte blir i Eskilstuna. På årsmötet var Inge-
mar SM0AIG kritisk till att vi samlade pengar påhög och att vi borde ha en plan på olika aktiviteter eller åtgärder för att minska klubbkassan. Styrelsen återkommer med olika förslag i ärendet

Det har varit varierande konditioner, när detta skrivs i mitten av maj har det varit sporadiskt bra förhållanden på 28 MHz.

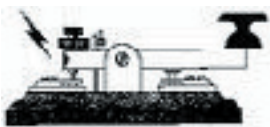
I södra EU har det även varit flera fina öppningar på 50 MHz. Fortfarande har det gått trögt med SCAG Sprint. Lars OY föreslog att alla skulle locka med sig en kamrat, så blir det roligare med fler deltagare. SKD är nära förestående, så det är dax att damma av handpumpen.

Slutligen önskar jag alla en riktigt skön sommar och väl mött på banden!

73 SM6CTQ

*En telegrafist på Grimeton
Som inte var släkt Alexandersson
När han på nyckeln tryckte
Hans grannar i byarna tyckte
Att morse kan bättre bli me ton*

(Förf -oy)

Omslaget

Bilden på nyckeln tillhör atikeln om järnvägstelegrafnycklar i denna tidning

In memoriam

Så minns jag SM5TK/Frasse!

Vi träffades första gången på vårvintern 1952 då jag mönstrade på M/S Dalhem från Slite som salongsuppassare. Gnisten var då Frasse. Resan tog närmare 1½ år och vi återkom till Sverige först på sommaren 1953. Första resan gick till Puerto Alegre i Brasilien med cement från Slite på Gotland. Sedan blev det "sockertraden" mellan Cuba och USA/Canada. Detta var före Fidel Castro som på den tiden levde som rebell i närheten av Santiago de Cuba.

Om jag inte minns alldeles fel så besökte vi mer än 15 olika hamnar på Cuba. Frasse gillade inte att skriva maskin, något som jag lärt mig i yrkesskolan. Vänskapen utvecklades och på kvällarna när Frasse satt och lyssnade på SAG som sände SAX, nyheterna från Sverige då skrev jag ut detta på maskin i 5 kopior tror jag. Vid sidan om arbetet var Frasse ju oxo radioamatör så där fick jag min första inblick vad amatörradio är. Nästan varje

dag hade Frasse kontakt på kortvägen med SM6XK/Vicke i Halmstad. Kul, jag kom ju från Halmstad och vi letade i telefonkatalogerna efter denne Viktor Callenberg.

Jo han var "linjemästare" och bodde utanför Halmstad. Ja linjemästare, det måste ju vara en som jobbar i Televerket! Men tänk vad man kan bedra sig. Han arbetade på SJ och var arbetskamrat med min Pappa. Tänk vilken information som kunde utbytt om vi hade känt till detta. Så när jag kom hem togs kontakt med Vicke och det blev ett långvarigt kamratskap.

Efter en sjukdom som tog mig mer än 1 år att rehabilitera antogs jag på Sjöbefälsskolan i Göteborg på "Radiotelegrafistlinjen". Att jag fastnade för gnistyrket beror ju mycket på både Frasse och Vicke. Vicke blev ett stort stöd i utbildningen. Fick mitt certifikat 1956 och fick omedelbart amatörradiocertat oxo, då som SM8BZQ/MM. Jag fortsatte i Frasses fotspår och hade nästan dagliga kontakter

med Vicke under mina år till sjöss.
Men sjölivet har ju en ände och jag hamnade på radiostationen i Enköping 1962. Där fick jag uppleva rymden när jag avlyssnade Vostok 3 och 4. Finns dokumenterat på internet under "Radio Observations of

Vostok 3 and 4". Hade många QSO med Frasse under mina år till sjöss, så han fick verkligen veta vad "han ställt till med" !! En upppassare som gick i hans fotspår, tack Frasse.

SM5BZQ/Alf

Kurt Ruben Franzén
1928 09 12 - 2012 03 08

Allas vår vän SM5TK Kurt har gått bort. Kurt tog initiativ till bildandet av SCAG som startades den 15 december 1974. 2009 förärades Kurt titeln hedersmedlem nr 001. In i det sista

visade Kurt intresse för föreningen och höll sig väl underrettad om föreningens aktuella status.

Vi sänder ett stort tack till en kamrat och en stor vän av telegrafi. Vila i frid.

Styrelsen

Nyttan och glädjen av att kunna telegrafi

På SCAGs årsmöte i Eskilstuna lovade jag att berätta om hur jag, SM5EUU och min man, SM5BZL träffades via etern, men vid närmare eftertanke tror jag det är bäst att vi behåller detaljerna i den historien för oss själva. Så mycket kan jag ändå avslöja som att vi träffades på 80 meter första gången i början av 70-talet och lärde känna varandra genom långa CW-QSO:n innan vi hade första eye-ball-QSO och det sa, kanske inte klick, men i varje fall dit-da-dit ... och vi gifte oss 1980.

11 år senare visade sig telegrafi vara, om inte en livräddare, så åtminstone till stor hjälp. Man upptäckte att min OM hade en hjärntumör och behövde omedelbar operation.

Han opererades på Akademiska sjukhuset i Uppsala i maj 1991. Operationen var inte utan komplikationer. Han höll på att dö på operationsbordet och de räddade livet på honom genom att göra en trakeostomi, dvs. öppna luftstrupen på framsidan av halsen och sätta in ett rör som han kunde andas igenom.

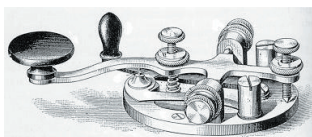
"Patienten kan förlora talförmågan vid trakeostomi, vilket leder till kommunikationsproblem."

kan man läsa och det var vad som hände, men en vänlig amatör i Uppsala lånade oss en bugg och då kunde vi kommunicera ändå. BZL sände och jag tolkade till sköterskorna på intensivvården. Jag tolkade nästan allt, utom hans något frispråkiga kommentarer om sköterskornas utseende, fastän de var positiva. Överdrivet positiva tror jag att jag tyckte.

Det är inget tvivel om att våra färdigheter i telegrafi underlättade för både patient och personal under de veckor

”tracken” satt kvar. Så man vet inte när telegrafikunskaper kan komma till nytta och nöje har man ju av dem hela tiden.

Västerås 120525
SM5EUU Kerstin och
SM5BZL Christer

Kör 7 MHz i sommar!

Jag vill rekommendera att vi kör mer 7 MHz i sommar för det går väldigt bra inom Norden nu när 3.5 MHz är väldigt dött dagtid.

73 de Rune SM5COP

Material till NL-redaktionen

Redaktionen tar gärna emot bidrag i form av artiklar, bilder eller annat som kan vara av intresse för NL:s läsare och SCAG:s medlemmar.

De flesta filformaten accepteras. Skicka gärna underlag per e-post: sm5kri@ssa.se Postadress m.m. finns på sidan 2. På samma sida finns en ruta med stoppdatum för kommande NL.

Välkommen med ditt bidrag!

Telegrafister fick kramper

Apparaten liknar en skivspele, men är ett instrument från 1920-talet för att testa arbetsskador hos telegrafister. Skivan sattes i rotation och telegrafisterna skulle med en särskild penna träffa små prickar. Därmed kunde man se begynnande kramper. Sådana var en vanlig arbetsskada hos telegrafister, vilket i vissa fall handikappade dem så mycket att de inte ens kunde hålla i en kopp..

Källa: Illustrerad Vetenskap återgiven med tillstånd. -red

Nycklar med en historia

2012-03-17

JÄRNVÄGSTELEGRAF- NYCKLAR

av Harald Löfhede/SM6CSB.

Vilken hemsk titel, men vad gör man ? Jag vill ju gärna skriva ihop något om vad jag kommit underfund med om och omkring dom där nycklarna, som trots allt hade en tillvaro och betydelse under ganska många år.

Begreppet är kanske inte så vanligt, bland radioamatörer och proffs är nog uttrycket **LM** (Ericsson) **nyckel** mera bekant. Det tog sin början i samband med järnvägsnätets tillkomst i Sverige. Händelsen förde även med sig många andra saker, som t.ex. att tidsuppfattningen standardiserades. Vi fick en gemensam tid för Sverige. Man kunde ju inte göra upp tidtabeller om varje ort hade sin tidräkning, baserad på när solen stod högst på just den orten.

Just tidtabeller och informationer om tågens avgångar och annat som hängde samman

med tågens drift krävde att information behövdes mellan stationerna. En sammanslagning av olika järnvägsföretag förde fram till ett gemensamt, nationellt företag "Stanens järnvägar".

Den man som fanns med då telegrafan utvecklades, var Anton Henric Öller. Han var egentligen sidenfabrikör, men hans vän kaptenen och uppfinnaren Anton Ludvig Fahnehjelm fick honom intresserad av telegrafi, och 1853 öppnades den första telegraффörbindelsen Stockholm- Uppsala.

1857 grundades Öller & Co. Redan 1856 hade Öller tillsammans med en urmakare lämnat in en patentansökan på en telegrafnyckel. Tillverkningen var hantverksmässig och hade konkurrens från större, utländska företag. Genom 1:e arkivarie Lars Wickström, Avd. Statliga Arkiv, enhet Marieberg har jag fått veta att patent 57 den 9/10 1857 avser telegraftangenter. Genom att

jag vistas och bor i Göteborg har jag inte haft möjlighet att studera patenthandlingarna, men för dem som har möjlighet bör serien E XVIIea:25 (1857) efterfrågas. 1866 antogs Lars Magnus Ericsson som elev hos Öller & Co. På stipendium fick sedan LM E utbildning bl.a. hos Siemens & Halske. Han återvände 1875 till Öller & Co, som han dock lämnade 1876 för att öppna eget. Han tog med sig andra anställda från Öller & Co.

1886 blev konkurrensen för svår för Öller & Co. Ericsson hade billigare och bättre apparater och tog över tekniker genom att erbjuda högre löner. Varför denna historiska utblick? Jo, på hyllan stod en gammal nyckel, inköpt som skrot under skoltiden på "pillemauset" i Karlskrona. Den behövde diverse tillsyn, för bottenplattan hade blivit sned och spruckit, och oxid hade lagt en grå hinna över mässingen.

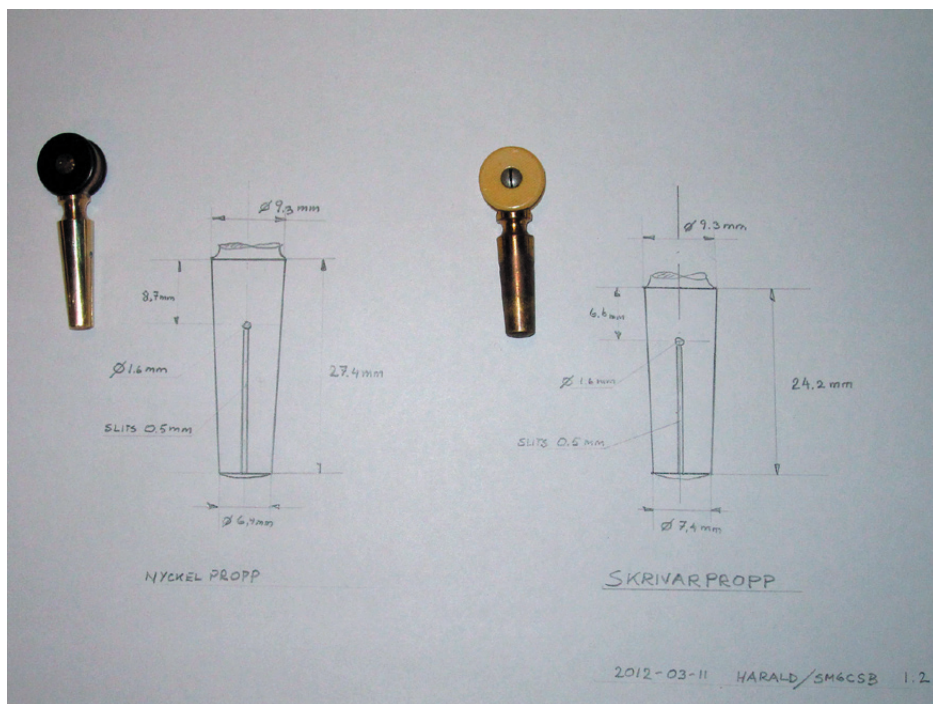

Bild: Kopplingspropp, se text nästa sida.

Det stod Öller & Co Stockholm på armens ovansida. Efter långa stunder med tvålull och Häxans polermedel tog skinnet på fingrarna slut, och jag Googlade litet grand som omväxling. Ett par andra telegrafnycklar, dock inte med någon ursprungsbeteckning, visade tecken på att de hörde till samma "familj". Var det någon skillnad? Hela konstruktionen är ju tämligen gedigen. Mest framträdande är de tre polskruvsförsedda mässingsbitarna i ena änden av bottenplattan.

Med knoppen mot åskådaren så ser man bokstäverna SB på den högra biten och LB på den vänstra. Dessa bitar har halvrunda urspårningar som vetter mot de övriga bitarna. Den mittersta biten har följaktligen två urspårningar och håller också den slutande kontakten mot tangentarmen. Funktionen hos dessa bitar är följande: i telegrafstationens uppkoppling ingick en omgång batterier för spänningsmatning. Vid kontakt med närbelägna motstationer erfordrades inte så hög batterispänning för att manövrera skrivaren på

mottagarsidan, och då kunde man, genom att sätta en kopplingspropp vid uttaget LB använda en mindre del av batteriet. Vid kontakt med mera avlägsna motstationer krävdes hela batteriet SB för att överföra dragströmmen då ju ledningsmotståndet var högre. (Schema) I dag har tyvärr de flesta nycklar som lever kvar blivit av med denna kopplingspropp. (foto med mått) Nycklarnas tyngd, och därmed förmågan att stå stilla på bordet främjas ju av dessa bitar.

Emellertid har bottenplattan försetts med inte mindre än fyra försänkta hål för att kunna skruvas fast i det eventuella stationsbordet. Nyckelns olika delar är försedda med instansade siffror på undersidan. En trolig förklaring till detta är de dåtida tillverkningsmetoderna. I enstaka fall kan man se gjutfel på mässingsmaterialet. Man kan anta, att gjutning av grovmaterial ägde rum, varefter de olika bitarna slipades för hand och putsades för att passa ihop, och när detta var gjort punsades ett

identifieringsnummer in på samhörande bitar, avsedda för samma nyckel.

Överfallen till axellagren bör man vara noga med – det kan vara svårt att kontrollera friktionen i lagret annars. För att ge ytterligare identifikation här har man kompletterat numret med en punkt på ena sidan, motsvarande punkt återfinns vid lagersätets nummer.

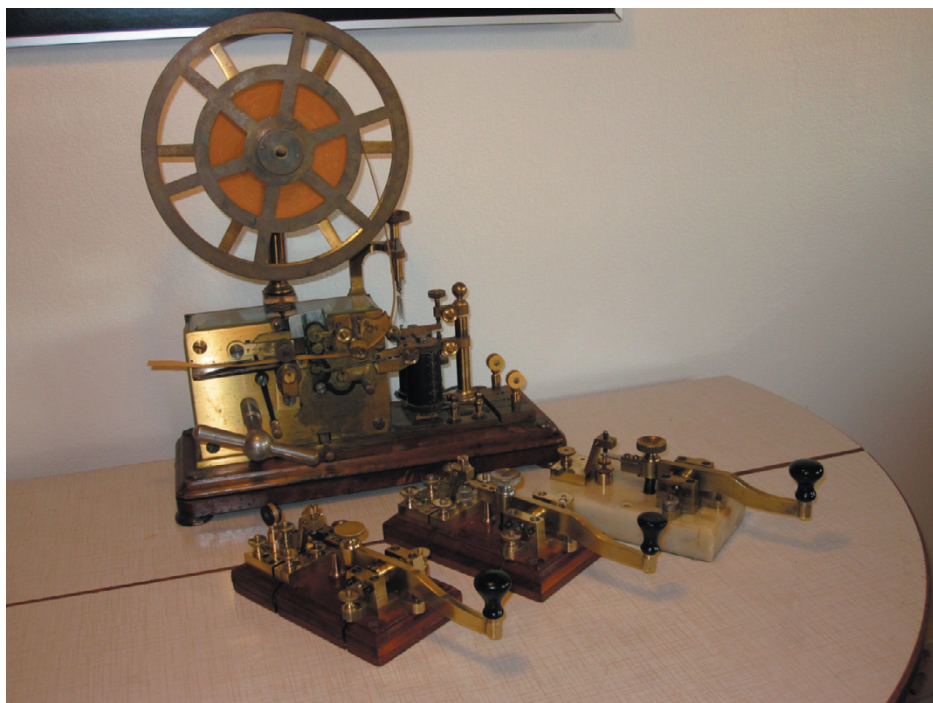
En egendomlighet med Öllernyckeln är att stålaxeln är konisk i den del som går genom nyckelarmen. De omärkta nycklarna har jämnsvarvad axel och representerar kanske en längre gången verkstadsstandardisering. Givetvis måste man vara försiktig vid ihopsättning så att man inte skadar materialet.

Tidens tand brukar man beskylla för en del; de där propparna för omkoppling LB/SB verkar vara försvunna från de flesta nycklarna av denna sorten, och de små spiralfjädrar, som är avsedda att säkerställa strömflödet till nyckelarmen även om axelns lagring är

litet ”motståndsfyllt”, verkar också ofta ha råkat ut för samma tand. Den koniska stödkuts, som skall utgöra stopp för armens rörelse nedåt vid kontakttungan är ofta borta också. Skruvar och gängor är ett litet kapitel för sig. De olika tillverkarna kan ha använt sig av olika gängsystem – reglerskruven för fjäderspänningen har alldeles egen stigning t.ex.

Man får hålla i minnet att Joseph Whitworth presenterade sitt gängsystem 1850, och användningen av detta gängsystem kanske inte hade slagit igenom 1856, som väl får antaga som födelseår för vår sorts telegrafnyckel. En slutsats bör dras – håll ordning på skruvarna och i vilket hål de hör hemma!

Man kan anta, att när Öller 1886 gav upp stora delar av sin tillverkning, så upphörde också tillverkningen av telegrafnycklar märkta Öller & Co. Det innebär, att sådana nycklar är minst 126 år gamla (2012). De ursprungliga ritningarna och därmed utformningen bör ha funnits

kvar ett antal år, men Lars Magnus Ericsson kapade så småningom bort omkoppleriet mellan LB/SB, säkerligen pga andra och mera diversifierade kopplingar. Nästa förändring var att axeln utformades som spetslagrad, något som säkert underlättades av bättre verktyg och maskiner i tillverkningen. En ytterligare ändring, säkert pga krav i andra kretslösningar, var att förse nyckeln med dubbla tungor, så att två skilda kretsar kunde nycklas "simultant" Här blev justeringen mycket mer känslig

och beroende av de nycklade kretsarnas ev. eftersläpning.

Troligtvis upphörde LM Ericsson att tillverka telegrafnycklar, och de mycket robusta och enkla nycklar som i stället för en axel hade en flat fjäder med reglerbar fjäderspänning kom att dominera marknaden.

Under den tid Televerket var ägare till radiostationerna på handelsflottans fartyg var denna enklare nyckeltyp den vanliga ombord. En detalj: de nycklar som utgjorde delar

av de gamla telegrafnäten, antingen som järnvägstelegraf eller öppna telegraflinjer, användes ofta ihop med remsskrivare av fjäderdriven typ med ett litet "bläckhjul" mot vilket pappersremssorna trycktes i takt med den inkommande telegrafsignalen. Detta bläck behövde man fylla på, det tog slut eller torkade.

Ofta spilldes någon skvätt, och en del landade på nyckeln. Givetvis avtorkades det, men undersidan blev nog inte torkad, nyckeln var kanske fastskruvad i arbetsbordet. På så sätt fick man en markering av arbetssituationen, en blåmärkning på undersidan nyckelns träplatta. Vi kanske vågar kalla det "adelsmärke".

Jag har också sett skolsalar för utbildning av telegrafister med samma uppställning, så vårt adelsmärke är inte 100% garanti för skarp drift. Så småningom fick jag skinnet att hålla på fingrarna, och putsade en till nyckel, som saknade påskrift om tillverkare, och på skoj frågade jag xyl om hon hade någon uppfattning om åldern på Öllernyckeln där den stod nyputsad – hennes svar blev "kanske 50 år".

Hon blev förvånad när jag efter mina undersökningar kunde säga "mer än 126 år". Så för de som har nöjet att äga och använda en sådan nyckel så hoppas jag att min lilla putsstudie är till nytta och glädje.

Harald/SM6CSB

Min telegrafinyckel

Historien om to af mine nøgler

Nøgle nr. 1 købte jeg af en gammel radioamatør for en gammel menneskealder siden. Den var tydeligt mærket af at have stået på i en kælder i mange år og måtte skilles ad, pudses og poleres. Den er af messing med det yderste af armen forniklet. Dette er vel for at sved fra telegrafistens fingre ikke skulle ætse messingarmen. Bundpladen er af mahogni og har (desværre) et par dybe indsnit hvor ledninger tidligere har været ført.

Mens jeg polerede messingarmen, så jeg at der med bittesmå bogstaver var indgraveret

E. Jünger, Kiöbenhavn.

Navnet forekom som ventet ikke i telefonbogen, men jeg havde en ven som havde adgang til de ældste telefonbøger. Han gik helt tilbage til 1881, hvor den første af dem udkom, men fandt intet. Heldigvis søgte han så endnu længere tilbage i de såkaldte adressebøger, hvor forretninger, håndværkere osv. i København var oplyst. Bingo: i 1873-bogen fandt han *Jüngers Mekaniske Etablissement, Dosseringen 13*. Dengang brugtes telegrafnøgler jo til søs, på telegrafkontorer, på jernbanestationer og posthuse. Mange finmekanikfirmaer fremstillede derfor nøgler som min (der jo påfaldende ligner en Öller-nøgle!)

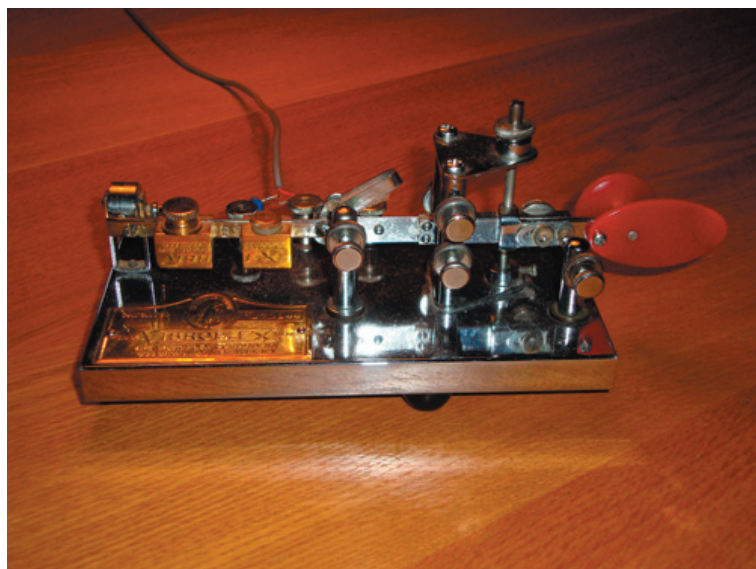
For en uge siden tjekkede jeg på Nettet og fandt at Jünger havde nogle fine mekaniske måleinstrumenter udstillet på Universitets samling for fysik. En af dem er mærket 1860. Jeg kan derfor forestille mig at min nøgle er ca. 150 år gammel!

Den er stadig i fin mekanisk forstand og bruges et par gange om året ved SKD. Og det er en næsten som om nøglen siger til mig. "Husk på hvor mange telegrafister der i årenes løb har brugt mig!".

Nøgle nr. 2 kommer fra det amerikanske firma Vibroplex. Allerede i begyndelsen af 1900-tallet var denne type nøgler populære hos amerikanske telegrafister, for mange af dem led af *glass arm* syndromet, på dansk *morsekrampe*. Når man mange timer om dagen skriver på en almindelig morsenøgle, udvikles der hos nogle telegrafister en form for "nervøsitet" i de muskler/sener/nerver man bruger når man telegraferer. Det er først og fremmest en mental blokering: "Det er pokkers så svært det er at sende prikkerne hurtigt nok, ligesom de andre telegrafister!" "Øv, nu kommer der et tegn

med mange prikker, 4, 5, H, V." Så er det som om hånden går i krampe, og tegnet mislykkes... og man griber til at sende V som dit dit dit dah, ikke som didididah. I mine unge dage var der en telegrafist på en af Grønlands-bådene som i den grad led af morsekrampe at han fik installeret en strimmelsender; så perforerede han en papirstrimmel, kørte den gennem en "transmitter", og den mest perfekte morse strømmede ud i æteren. De andre telegrafister til søs genkendte ham strax hans signal lød på 500kHz.

Men med en Vibroplextype nøgle frembringes prikkerne jo automatisk, og håndbevægelserne foregår ikke lodret, men vandret, og lige pludselig kan telegrafisten med tendens til morsekrampe telegraferer ubesværet igen. Hører man en morseskrift på båndet med lovlig hurtige prikker i forhold til stregerne, er det sådan en nøgle der sendes med. Med en extra *speed weight* på svingarmen kan prikarten nedsættes, og man kan sende virkelig pænt. En gang under en lang

overfart på Sydatlanten fik jeg en maskinmester til at lave en kopi af min *speed weight* så jeg havde dobbelt vægt på svingarmen, og næste dag spurgte Lyngby Radio OXZ om jeg havde en "transmitter" ombord!

Den fjeder der sidder på Vibroplexens svingarm kan medvirke til "nøgleprel", altså at dens vibration giver usikker kontakt. Telegrafister satte derfor ofte en stump af et cigaretfilter i klemme i fjederen. I vore dage er en stump skumgummi lidt bedre, og for nogle år siden købte jeg fra USA en *debouncer*,

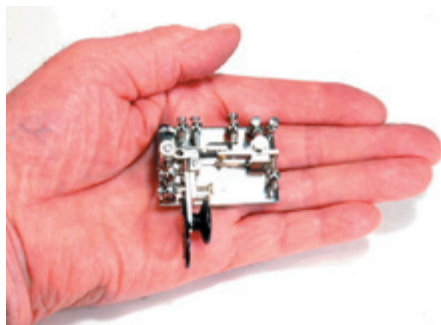
hvilket er en lille box med en IC, placeret på ledningen mellem Vibroplex og sender. Den kører på et minibatteri, og det har holdt i mere end 5 år. Hvordan justerer man sin Vibroplex bedst? Der finder der mange anvisninger på dette på YouTube. Til justering af prikkontaktafstanden kan man også sætte et ohmmeter over nøglen, lade prikkerne løbe og justere til 50% af fuldt udslag på meteret.

DIDIDIDAHDIDAH

Rick
Meilstrup

THE MINIKEY TELEGRAPH
SPEED KEY

Designed and built by W. R.
Smith in 2006

Sådär! Nytt nummer klart i tid innan midsommar och en av många aktiviteter att syssla med då är ju SKD och lufta signalen på 7 MHz!

Tack alla för inkomna bidrag!
Jag hoppas fler bidrar, för utan bidrag vore det inget NewsLetter! Om ett år är det jubileum, hösten 2013: NL 150.

Väl mött på banden!

73 de SM5KRI

SKD midsommardagen 2012

Snart är det midsommar och som vanligt kör vi SKD med handpump!

Vi hoppas på många deltagare och att du sänder in logg och kommentarer till
scag@scag.se

Foton på din telegrafinyckel!

Redaktionen tar gärna emot fotografier på telegrafinycklar som kan vara av intresse för NL:s läsare och SCAG:s medlemmar.

Berätta gärna en kort historia om din nyckel! Skicka gärna underlag per e-post: **sm5kri@gmail.com** Postadress m.m. finns på sidan 2

Köp vår unika T-shirt!

Nu kan du köpa SCAG:s vackra T-shirt av kassören! Betalning genom att sätta in 150 kr på vårt plusgiro 83 61 33-9 Glöm inte att skriva vem du är (anropssignal) och önskad storlek! Tröjan kommer med posten inom några dagar. I priset ingår frakt (SM). För övriga DXCC tag gärna kontakt med kassören för pris. Bild på tröjan finns på vår hemsida.

Färg: blå
Storlekar: XL och XXL
Pris: 150 kr (SM)

*Nästa nummer av
SCAG NL 145
sommarutgåva*

**Stoppdatum är
21 maj 2012
planerat utskick v24**

SCAG skall stödja och uppmuntra amatörradiotelegrafi

SCAG skall verka för ett gott uppförande och god trafikultur på amatörradiobanden.

SCAG skall genom olika aktiviteter upprätthålla och förbättra telegrafifärdigheten hos radioamatörer.

SCAG skall verka för nordiskt samarbete och gemenskap för att få goda internationella relationer.

SCAG Sprint Cup regler 2012

Mål: Att under en timme köra så många medlemmar i SCAG som möjligt. Även andra stationer må köras.

Årsegrare: Blir den som har högsta sammanlagda poängsumma under året. Etappresultat kommer att publiceras efterhand.

Mode: Naturligtvis endast telegrafi, men hur tecknen alstras är valfritt.

Dagar: Tävlingen äger den sista måndagen i februari, maj, augusti och november.

Den 27 feb, 28 maj, 27 aug och 26 nov 2012.

Tid: Kl 1800 –1900 UTC

Frekvens: Mellan 3530 – 3560 KHz.

Meddelande

SCAGmedlem: Motstn_call, Eget_call, Förnamn, SCAG_nummer.

Ej medlem: Motstn_call, Eget_call, Förnamn, NM (ännu ej medlem).

Poäng: Ett poäng per QSO. QSO med SCAG-medlem ger fyra bonuspoäng, = 5p. Klubb-signalerna SC1AG – SC0AG ger nio bonuspoäng, = 10p.

QSY-regel: VIKTIGT! Uppropad station skall efter QSO, lämna frekvensen till den som ropade upp. QSY minst 2 Khz.

Anrop: CQ SCAG

Priser: Cup-segraren kommer föräras SCAGs stiliga plakett samt den glimrande vackra SCAG-tröjan.

Loggar: Valfritt loggprogram må användas.

Sänd in logg inom en vecka till scag@scag.se

Ev snigelloggar, endast om de är präntade med gåspenna till: SM00Y,

Lindvägen 19,
19270 SOLLENTUNA

SCAG önskar alla hjärtligt välkommen!

SCAG

SCANDINAVIAN CW ACTIVITY GROUP

Summary in English

Page 4	In Memoriam - SM5TK silent key
Page 6	The benefits and joy of being able to telegraph
Page 8	Keys with an history - SM6CSB
Page 14	My key - OZ5RM

